

[Socialministeren.]

at ratificere 8 af 29 Konventioner, og jeg synes, at man maa være ret nøjsom, naar man kalder 8 af 29 for ikke saa lidt, særlig i Betragtning af, at man samtidig fremhæver, at den danske Sociallovgivning er saa fremskreden; at man i og for sig, uden at ændre den yderligere i human Retning, kunde have ratificeret mange flere end de 8. Hvorfor gør man det saa ikke?

Det ærede Medlem rettede en Forespørgsel, tror jeg, til mig vedrørende den tredie af de forelagte Konventioner, idet han henviste til, at der i Bemærkningerne staar, at det ikke er nødvendigt „straks“, samtidig med Ratificeringen, at indføre Ændringer i den bestaaende Lov, der fuldt ud opfylder Konventionens Krav. Naar man ratificerer Konventionen under Henvielse til Arbejdsbureauets Skrivelse, hvorefter man kan ratificere, uden at der kræves disse Forandringer, er det ikke nødvendigt, hverken straks eller senere, men det vilde, som det er udtrykt fra Arbejdsbureauets Side, være ønskeligt, om Danmark senere bragte sin Lovgivning i nøje Overensstemmelse med, hvad der naturligt ligger i Konventionsudtrykkene. Maa jeg berolige det ærede Medlem med at sige, at der ikke fra Regeringens Side foreligger mere end en loyal Hensyntagen til Arbejdsbureauets Argumentation, der foreligger intet om, at Regeringen Dagen efter eller kort efter denne Ratifikations Vedtagelse lurer paa at komme til at fremsætte tilsvarende Forslag om Ændringer vedrørende en Hviledag i industrielle Virksomheder. Det har overhovedet ikke været drøftet. Det er ikke min Hensigt paa Grundlag af denne Konventions eventuelle Ratificering at fremsætte noget Forslag, saa Ordet „straks“ betyder altsaa ikke, at man kan vente det efter Konventionens Vedtagelse.

Overfor den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) vil jeg sige, at jeg har slet ikke opfattet Ratificeringen af denne Konvention saaledes, at den paa nogen Maade skulde besværliggøre eller fordyre den danske Produktion til Skade for Konkurrencen med andre Lande, der maatte have eller ikke have ratificeret. Men jeg vil naturligvis gerne give Oplysninger om det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede — jeg kan dog ikke gøre det paa staaende Fod, men maaske i Udvalget.

Endelig sagde det ærede Medlem, at med Hensyn til Landarbejdernes Forenings-

ret indførte man jo en Lovgivning om Foreningsfrihed for et specielt Omraade, og man kunde tænke sig Konsekvenser deraf. Det er en af de Betragtninger, der har ført til, at jeg ikke syntes, man skulde fremsætte disse Forslag som Lovforslag, da man saa kunde gøre gældende, at nu vedtager vi en særlig Lov om Landarbejdernes Foreningsfrihed, hvad der ikke er nogen som helst Grund til at vedtage i Danmark, da Foreningsfriheden er tilsikret ved Grundloven. Her er der kun Tale om, at Rigsdagen giver sit Samtykke til, at Danmark ratificerer paa Grundlag af den gældende Lovgivning, hvad enhver kan se, at vi kan gøre, uden at det medfører nogen som helst Konsekvenser. Det er et af de Tilfælde, der maa siges praktisk at illustrere Betydningen af, at der ikke er Tale om Lovforslag, men netop om Forslag til Rigsdagsbeslutning. En saadan kan ikke i nogen Henseende binde, som man kunde tænke sig, at en Lov kunde gøre det med Hensyn til Konsekvenser.

Jeg gentager, at ligesom jeg bestræber mig for ved disse Konventionsspørgsmaal at tage saa stort et Hensyn som muligt til Oppositionens Ønsker om ikke at faa forelagt en Række Konventionsforslag, som man paa Forhaand var imod, saaledes beder jeg ogsaa om, at man fra den Side vil vise Hensyn overfor Regeringen, som altsaa har holdt sig tilbage med Hensyn til Antallet af de Konventioner, der indtil videre er blevet forelagt til Vedtagelse.

Stegger Nielsen: Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) talte nu om, hvorledes vi — det betyder Venstre — stiller os overfor disse Forslag. Jeg angreb det ærede Medlem for, at det ærede Medlem ikke i Kraft af Udtalelsen før om, at vi slugte ikke alt, hvad der kom fra Folkeforbundet, indrømmede, at deri er vi jo ganske enige med det radikale Venstre. Der var altsaa ingen som helst Grund til nu at tale om vor Stilling, men der havde været al Grund til en nærmere Forklaring fra det ærede Medlems Side, idet jo ogsaa Ministeren sagde, at det radikale Venstre delte den Opfattelse med Venstre, at man ikke kunde tage alt, hvad der kommer dernede fra. Jeg finder det i og for sig klogt af det ærede Medlem at reservere sig paa dette Punkt, for hvis der kom saadanne Følger, som jeg antydede før — og som muligvis ikke kan komme